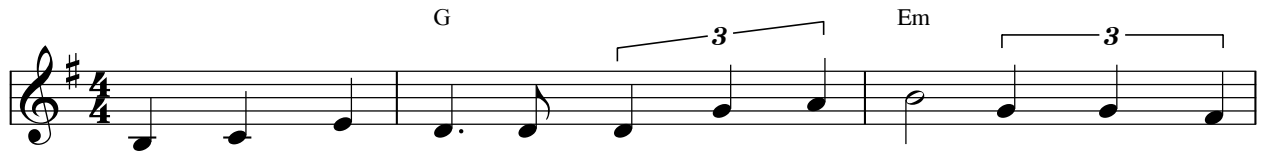
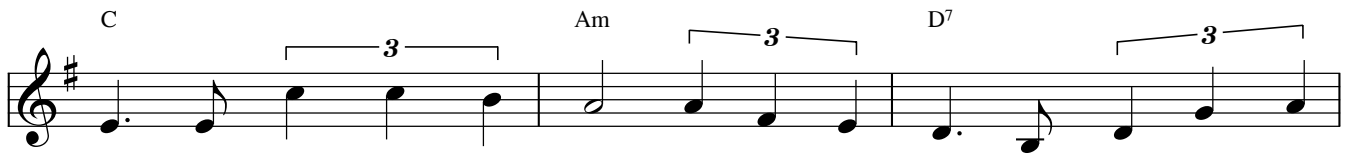

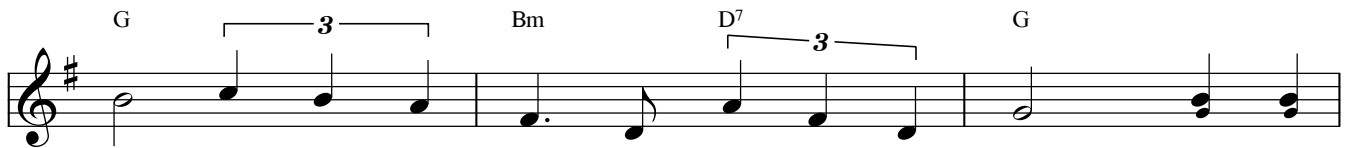
Đỉnh Trời Yêu Thương

1. Vào trong thoáng giây nhìn trời cao thanh vắng. Yêu thương với
2. Từng ngày thoáng qua lệ buồn vương trên mắt. Yêu thương hôm
3. Rồi như giấc mơ ngày buồn theo mây gió. Yêu thương dâng

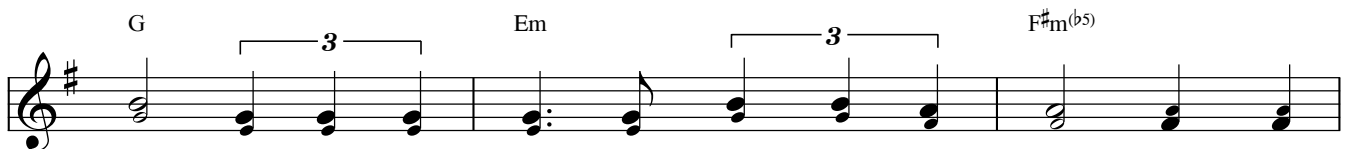
đây hoặc hết những chua cay. Đó đây trong đời ngọt mật pha men
nào chợt đây đã tan mau. Giấc mơ chưa tròn để lại hồn hoang
đây lịm chết cõi hoang mang. Núi cao sông dài ngày ngày trôi ngao

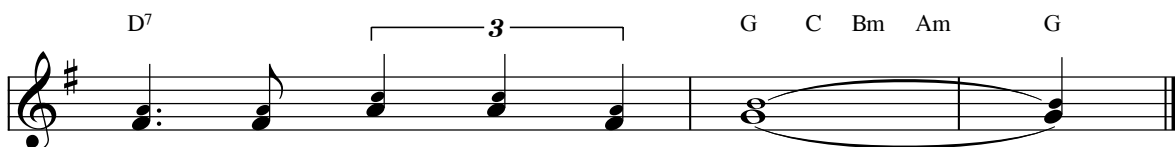
đăng. Vẩn vương chút gì để nhớ và để thương.
vắng. Bỗng như ngõ ngang ngày đó Ngài đã yêu. Đk: Trên cao
ngán. Nhớ trong kỷ niệm Ngài đến tựa làn mây.

ấy Người nhìn xuống dương gian. Vương trên mắt ngọt mật đắng miên

man. Và kỷ niệm nào làm Chúa thấy vui hơn. Kỷ niệm

nào làm Chúa thấy buồn hơn.